

[Tyroll]

husstandsindkomst på ca. 40.000 kr. pr. år, hvilket indebærer, at deres egen andel af huslejen udgør ca. 6.000 kr. pr. år eller ca. 500 kr. pr. måned, hvilket stort set svarer til den nuværende husleje.... Jeg går herefter ud fra, at du selv retter henvendelse til NN og får håndunderskrift på et tillæg til den nuværende lejekontrakt, hvoraf fremgår den huslejestigning, I taler jer til rette om.»

Resultatet bliver huslejestigninger, som er finansieret gennem skatterne. Det bliver derfor skatteyderfinansieret tilskud til ejere af udlejningsbyggeri.

Ansvar for udnyttelsens afvisning er reelt lagt ud til pensionisterne. Man kan ikke forlange af enkeltpersoner, at de skal spille rollen som boligpoliti, og man vil således uden besvær kunne presse de nødvendige underskrifter ud af folk.

En lov, der blev begrundet som økonomisk støtte til pensionister, bliver reelt til økonomisk støtte til ejere af udlejningsbyggeri.

Tyroll (VS):

Mit spørgsmål skyldes, at jeg har fået forelagt en sag, hvor en advokat har skrevet til en ejer, at ifølge oplysninger, advokaten har fået fra boligministeriet, skulle denne nye lov træde i kraft pr. 1. januar 1979, og derefter er der foretaget beregninger af, hvor meget der på baggrund af de pågældende pensionisters indtægt kan blive ydet i kraft af denne nye lovgivning. Derefter er huslejen blevet fastlagt, og der er indgået en aftale, som vel at mærke er indgået på den forudsætning, at de oplysninger, der er indhentet, er gode nok og ikke senere bliver underkendt.

Det mener jeg er et ret så kontant udtryk for udnyttelsen af denne lovgivning. Jeg er selvfølgelig udmærket klar over, at der i lovens § 7, stk. 3, åbnes mulighed for, at det sociale udvalg kan nedsætte boligydelsen i et tilfælde som dette, men spørgsmålet er nok så meget, hvordan de sociale udvalg overhovedet kan kontrollere en udnyttelse som den, der er tale om her. Det er på den baggrund, jeg spørger, hvad ministeren agter at gøre ved dette tilfælde, og hvad der overhovedet kan gøres.

Det viser yderligere en betænkelighed, man kan have over for denne lovgivning,

hvor vi jo i forvejen har været betænkelige over for boligydelsen til ejere af egen bolig.

Socialministeren (Erling Jensen):

Hr. Tyrolls betænkeligheder over, at pensionister nu får 300 mill. kr. mere på årsbasis, end de nogen sinde tidligere har haft i boligsikring, forstår jeg ikke ganske.

Når hr. Tyroll spørger, hvad jeg agter at foretage mig i anledning af, at ejere af udlejningsbyggeri har benyttet loven om boligydelse til pensionister til at gennemføre huslejestigninger på mere end 200 pct., må jeg sige, at jeg ikke kender det konkrete eksempel, men jeg kan såmænd godt forstå, at hr. Tyroll og andre stiller spørgsmålet. Den nye lovs hovedprincip er som bekendt, at en pensionist højest skal betale 15 pct. af husstandsindkomsten i husleje eller boligudgift, mens det offentlige normalt dækker resten af udgiften gennem en boligydelse. Så det er rigtigt, at man kan frygte, at nogle udlejere kunne blive fristet til vilkårligt at forhøje lejen i forvisning om, at pensionisterne blot vil kunne sende regningen videre til kommunen.

Nu er det jo for det første ikke så almindeligt, hr. Tyroll, at man i privat udlejningsbyggeri udelukkende udlejer til pensionister, og da lejere gennemgående har lejlighed til at snakke lidt sammen, vil jeg betvivle, at man i almindelighed ville kunne slippe levende fra at forhøje en husleje med 200 pct. for én lejer og ikke røre ved den over for de andre.

Men til yderligere beroligelse synes jeg nok, man må understrege, at frykten bør være ubegrundet i kraft af boligydelseslovens tagen højde for forsøg på misbrug. Hr. Tyroll nævnte § 7, stk. 3; lad mig understrege, at allerede efter § 7, stk. 2, kan det sociale udvalg ved beregning af boligydelsen nedsætte boligudgiften, såfremt den i væsentlig grad overstiger den normale leje for sædvanlige lejligheder af tilsvarende størrelse, eller såfremt lejen må anses som delvis betaling for særligt udstyr eller særlig beliggenhed.

Det er rigtigt, som hr. Tyroll beskriver, at denne regel er suppleret med en bestemmelse i § 7, stk. 3, hvorefter det sociale udvalg kan beslutte, at boligydelse ikke kan ydes eller kun kan udbetales med et nedsat beløb, når boligudgiften overstiger halvdelen af pensionistens husstandsindkomst, eller – og det er